

روح ایران

آن گنج که پارس یا خراسان دارد

از گنجه و سُهرورد و شروان دارد

هرچند ر بوده اندش از مام وطن

ارآن در جسم روح ایران دارد

دل ایران

چون فکر اگرچه کرده مأوا در سر

آذربایجان دل است و ایران پیکر

هان بد مسگال دشمننا کاین آذر

در دامن خود ترا کند خاکستر

17.9.1995

م.سحر

این دو ترانه نزدیک به سیزده سال پیش سروده شده و چهار سال پیش در کتاب «صدای زنگ حضور» به چاپ رسیده اند.

اکنون با دیدن بیانیه «جنبش آذربایجان برای یکپارچگی و دموکراسی در ایران» که به همت جمعی از میهن پرستان ایرانی اهل آذربایجان بنیان نهاده شده به ویژه با دیدن نام دوست گرامی ام شاعر گرانقدر اسماعیل خوبی و دوست ارجمند دیگر آقای دکتر سیروس آموزگار، ضمن درج این دو رباعی کوشش های این دوستان را گرامی می دارم و برای هنر های انسانی و ملی و آزادی خواهانه آنان آرزوی موفقیت دارم. -